

Luhačovické Noviny 05

květen 2021, ročník XXVIII.

Májové výstavní Luhačovice

MĚSTO LUHAČOVICE

Zasedání Zastupitelstva města Luhačovice

Čtvrtek 13. 5. od 15:00 hodin
Velká zasedací místnost

MĚSTO LUHAČOVICE

Evidence popelnic

Z důvodu získání dotace na evidenci popelnic žádáme všechny občany, aby v průběhu měsíce května při každém svozu komunálního odpadu přistavili ke svozu všechny své popelnice.

Takto přistavené popelnice budou zavedeny do systému a následně jim bude přidělen identifikační kód.

V případě, že se na jednom místě nachází popelnice z více objektů a nelze je jasně identifikovat, označte prosím tuto popelnicu Vaším číslem popisným.

V případě dotazů volejte TS Luhačovice, středisko odpady tel.: 724 651 034

**Děkujeme za pochopení a spolupráci.
Vedení města**

TADY PRAMENÍ POEZIE

Venkovní výstava Zapomenuté verše

Autorské milostné básně autenticky přibližují pocity a nevšední zážitky i láskyplné příběhy třicátých let v Luhačovicích.
V květnu v centru Luhačovic.

Vysadíme společně 200 stromů. Zapojte se do akce a staňte se patronem jednoho z nich

Město připravilo projekt „Zasad' si svůj strom“, díky němuž přibude nová zeleň nejen v Luhačovicích, ale i v místních částech Polichno, Kladná Žilín a Řetečov. S realizací výsadby plánuje město začít v průběhu letošního jara. Konkrétní lokality jsou již vytipovány a díky dotacím od Ministerstva životního prostředí budou zajištěny stromy i další potřebný materiál pro výsadbu. Do její realizace ale chceme zapojit i Vás, naše občany. Luhačovice se tak připojují k celostátní výzvě Sážíme pro budoucnost.

„Chceme probudit zájem našich občanů o své město a prostředí, ve kterém žijí. S naší pomocí si můžou vysadit strom, který si jako patron vezmou za svůj. Strom poroste v blízkosti jejich domovů, denně ho budou mít na očích, mohou si ho pojmenovat a bude tak provázet jejich život. Do projektu chceme zapojit i rodiče s dětmi, spolupracujeme také se základní a mateřskou školou. Jedna z lokalit určená k výsadbě je právě u cesty mezi budovami ZŠ a MŠ, kde vznikne oboustranná alej okrasných sakur. Rodiny mají šanci si zde strom zasadit a pozorovat, jak roste spolu s jejich dítětem. Věřím proto, že si lidé projekt vezmou za svůj. Dlouhodobě se snažíme směřovat naše město k ekologii a jsem rád, že se to daří právě i díky této akci,“ poznamenal starosta Marian Ležák.

Komunitní povahu projektu „Zasad' si svůj strom“ dokresluje i fakt, že se do propagace kampaně zapojují i děti ze ZUŠ Luhačovice. Vytvořily k projektu malby, které budou použity jako propagační plakáty a umístěny v citylight

vitrinách na autobusovém nádraží. Ty vznikly i za sponzorské podpory místních firem. V jedné z vitrin naleznete všechny potřebné informace týkající se konkrétních lokalit plánované výsadby. Jednotlivá místa přiblížila manažerka celé akce Jarmila Ďurďová, která na projektu spolupracuje s vedoucí odboru správy majetku Ing. Magdou Blahovou.

„Lokality i druhy dřevin a jejich počty byly vybrány ve spolupráci s Technickými službami a architektem tak, aby co nejlépe vyhovovaly danému prostředí. Jedná se vždy o listnaté stromy, vybírali jsme mezi okrasnými i ovocnými druhy. Na místě mezi ZŠ a školkou počítáme s 18 okrasnými sakurami. Stejný druh stromu v počtu 26 bude využit i pro další výsadbu v Luhačovicích, která zútluní lokalitu místního hřbitova. Výsadbu v dalších lokalitách Luhačovic ještě upřesňujeme,“ nastínila Ďurďová.

Známe již také přesné lokality výsadby v místních částech i určené druhy dřevin. Například v Kladné Žilín se bude sázet na místním výletišti. „Nové dřeviny zde svými kořeny zpevní břeh u jednoho z altánů, vybírali jsme proto speciální druhy vhodné k tomuto účelu. Další část z celkem 26 druhově různých stromů bude umístěna tak, aby poskytla stín otevřenému hřišti, u kterého mají být v letošním roce umístěny nové dětské atrakce,“ přiblížila Ďurďová. V Řetečově se bude sázet na trase známé naučné stezky Luhačovickým Zálesím ve směru na Maleniska. Nejblíže obci vznikne nová švestková alej, u turistického posezení nad Řetečovem budou vysazeny dvě nové lípy. Na dalším úseku trasy bude také obnovena již téměř zaniklá třešňová alej. Celkem se jedná o 36 ks nových stromů,“ dodala Ďurďová. A kde se do sázení stromů mohou lidé zapojit v Polichně? „Tady půjde o celkem 21 stromů v centru obce. Část bude v areálu u bývalé školy, který slouží k setkávání místních občanů. Výsadba

okrasných jabloní esteticky doplní také opodál prostor náměstíčka v místech, kde má brzy vzniknout nové uspořádanější zákoutí pro umístění kontejnerů na tříděný odpad,“ popsala Ďurďová.

Výsadba bezmála 130 stromů ve zmíněných lokalitách bude financována z prostředků Fondu životního prostředí MŽP. „Jedná se o 100% krytí způsobných výdajů z dotací Ministerstva životního prostředí. Celková výše podpory je vyčíslena na 818 000 Kč a zahrnuje i výdaje na následnou údržbu. Kromě uvedené výsadby plánujeme další výsadbu asi 70 ks nových dřevin, aktuálně řešíme jejich konkrétní podobu. Možnosti financování nám poskytne nově vypsaná dotační výzva MŽP,“ sdělila Ďurďová.

A jak to bude s termínem výsadby? „První fáze výsadby vzrostlých stromů ve speciálním kořenovém balu se uskuteční v Luhačovicích v lokalitách u ZŠ a na místním hřbitově, a to již v průběhu května. V místních částech se pak bude sázet na podzim. Druhá fáze výsadby přímo v Luhačovicích se podle možností realizuje buď také na podzim, nebo během jara příštího roku. Těšíme se, že se co nejvíce z Vás do akce zapojí,“ uzavřela Ďurďová. Všichni, kdo se chtějí akce „Zasad' si svůj strom“ zapojit, sdělte nám prosím svůj zájem. Volejte telefonicky na číslo 778 423 473 nebo pište na e-mail durdova@luhacovice.eu.

Nikola Synek

Poděkování a obdiv. Krev darovali už čtyřicetkrát

Tři Luhačovjané jako dobrovolní dárci krve překročili v nedávné době úctyhodnou hranici 40 bezplatných odběrů. Příkladný přístup k dárcovství

nejcennější tekutiny, která zachraňuje životy, ukázali Petr Garaja, Michal Kubela a Štěpán Gardoň. Za obětavost, s níž takto pomáhají, jim v půli dubna postupně ve dvou termínech osobně poděkoval starosta Marian Ležák, který jim také předal symbolické

poděkování v podobě dárkových tašek s drobnými pozornostmi a pamětního listu. „Moc si všech dárců krve cením za pomoc druhým a tito pánové jdou opravdu skvělým příkladem. Mít na kontě už více než 40 odběrů si zaslouží opravdu velký obdiv,“ poznamenal

starosta, který sám také mezi dárce krve patří.

K dárcovství si lidé nacházejí cestu různě, obvykle to ale bývá tak, že pokud se jednou rozhodnou a dají krev poprvé, pokračují v této bohužel činnosti i v dalších letech. A jak se dostal k dárcovství třeba Petr Garaja, který už po svých více než 40 odběrech přispěl do zdravotnictví pěknými pár litry krve skupiny A+?

„Darovat jsem před lety začal se spolužáky na vysoké škole v Brně a pokračoval jsem pak i dál. Beru to jako nejjednodušší způsob, jak pomoci ostatním lidem. Spousta jich potřebuje krev třeba při operaci kvůli úrazu po nějaké havárii. Myslím, že každý zdravý člověk, který má možnost, by měl krev darovat. Odběr není nic, čeho by se měli lidé bát, v pohodě se to zvládne,“ poznamenal Garaja. Jasný vztah k dárcovství má už z povahy svého povolání Michal Kubela, který je profesionálním hasičem a sám se ocitá při zásazích u různých nehod, kde vidí zraněné, kteří by bez transfuze nepřežili. „Dávat krev jsem začal už jako

člen Sboru dobrovolných hasičů. Mám teď za sebou 43. odběr a krev dávám snad 15 let. Tehdy se nás několik v SDH domluvilo, že půjdeme společně darovat v rámci akce s Korunkou Luhačovice. Šest nás chodí pravidelně, dáváme krev automaticky, známe její hodnotu. Jako hasič u zásahů vidíte, kolik lidí krev potřebuje, proto beru dárcovství jako svou povinnost,“ podotkl Kubela.

Na setkání se starostou doprovodila Kubelu i jeho malá dcera, které jistě dává tatínek ohledně přístupu k pomoci ostatním ten nejlepší příklad. Další ze zasloužilých dárců, Štěpán Gardoň, na radnici zavítal vzhledem k odlišným časovým možnostem o den později než jeho kolegové. Setkání bylo však stejně přátelské a poděkování probíhalo ve stejném duchu, samozřejmě včetně předání pamětního listu a dárkové tašky. Také pan Gardoň nám prozradil, jak se k dárcovství dostal. „S dárcovstvím

jsem začal před deseti lety, kdy mi tehdejší přítelkyně navrhla, že bychom spolu mohli jít darovat krev. Tak jsme šli. Sice jsme se pak rozešli, ale darovat krev chodíme oba dodnes, i když už dlouho každý zvlášť. Jsem rád, že moje krev ostatním navrací zdraví. Krevní transfuzi potřebuje spousta lidí, někdy například i ženy při porodu. Těší mě, že mohu různým lidem svou krví pomoci a udělám tak dobrý skutek,“ sdělil dárce.

Nikola Synek

Očkovací centrum úspěšně slouží veřejnosti

V očkování lidí z Luhačovic i širokého okolí dál úspěšně pokračuje očkovací centrum, které Luhačovice ve spolupráci s klinikou IVF Zlín otevřely 17. března na Zdravotním středisku.

„O očkování je zájem, tak ani po prvním měsíci fungování centra není problém objednat se u nás na brzký termín a přijít se naočkovat cca během jednoho týdne. Po zahájení provozu se postupně podařilo navýšit počty očkovaných, denně se v průměru očkuje 150 občanů, a to už i včetně víkendu. Při současném

tempu předpokládáme na konci dubna celkově více než 4000 aplikovaných vakcín. Počet naočkovaných pacientů bude o něco nižší, protože postupně dostávají druhou dávku,“ nastínil hlavní lékař centra MUDr. David Rumpík.

„Jsme rádi, že Luhačovice jsou zařazeny mezi prvních 8 očkovacích míst v kraji a zároveň máme stabilní každodenní dodávku až 150 vakcín. Spolupráce se Zlínským krajem funguje dobře a díky tomu dokážeme očkovat občany již pár dnů po registraci,“ zhodnotil starosta Marian Ležák. Postupně se rozšiřuje i skupina lidí, kteří se mohou k vakcinaci hlásit. Od půlky dubna se mohli začít

celorepublikově registrovat nově všichni lidé ve věku 65+, Ministerstvo zdravotnictví avizovalo další snížení hranice na věk 60+ koncem dubna. Kromě toho se mohou registrovat také zdravotníci, pedagogové, pracovníci v sociálních službách nebo chronicky nemocní pacienti.

Najít další informace k možnostem očkování a registrovat se lze na: www.koronavirus.mzcr.cz/ockovani-proti-covid-19/ Informace o počtu zaregistrovaných, kteří čekají na očkování v jednotlivých centrech, jsou uvedeny na webu: <https://ockoreport.uzis.cz/>

Nikola Synek

Připravuje se další vítání občánků

Na pátek 7. května je plánováno další vítání občánků. O slavnost je dlouhodobě velký zájem a představitelé města věří, že se akce v tento termín po nucené pauze bude moci opět konat. „Rodiče dětí nám po celou dobu lockdownu volali, jestli a kdy půjde toto oblíbené setkání uskutečnit.

Máme potvrzen zájem o účast na další sérii vítání občánků od rodin celkem 27 dětí,“ poznamenala vedoucí správního odboru Jana Homolková. Vzhledem k tomu, že se neví, jak přesně bude v daný termín vypadat epidemiologická situace a související nařízení, zvažují se při přípravě hned

tři varianty. „Pokud to situace dovolí, v ideálním případě uspořádáme akci v obvyklé variantě, kdy se na každém konkrétním vítání pohybuje kolem 10 osob,“ nastínila Homolková. Ve hře jsou ale i další možnosti. „Pokud by to situace vyžadovala, zvažujeme i variantu, že by se série setkání konala

ve venkovním prostoru u pramene Aloisky. To je ale samozřejmě podmíněno příznivým počasím. V případě, že by ani jedna z těchto možností nevyšla, je ve hře ještě varianta, kdy by se postupně setkali na radnici s panem starostou vždy jen rodiče jednoho dítěte. Předal by jim pro ně

oblíbené dárky v podobě oblečků a ponožek v luhačovickém designu, maminkám kytičku a mohli by se vyfotit u kolíčky. Věříme ale, že se podaří akci uskutečnit v některé z prvních dvou uvedených variant pro více osob," dodala Homolková. Z toho, že se slavnost konečně bude moci konat,

ať už v jakékoliv podobě, má velkou radost i starosta Marian Ležák. „Těším se, že děti takto oficiálně opět přivítáme a že se to podaří dřív, než nám z těch dárečků vyrostou," poznamenal s úsměvem starosta.

Nikola Synek

Příprava Programu rozvoje města úspěšně pokračuje

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Do dalších fází se dostala intenzivní práce na přípravě strategického dokumentu, kterým je Program rozvoje města Luhačovice pro období 2023–2030. Jeho význam přiblížil starosta Marian Ležák. „Jde o klíčový dokument, podle kterého se bude město dále rozvíjet. Řeší plánování rozvoje města ve všech směrech, od obnovy infrastruktury, otázek dopravy, dostupnosti bydlení a sociálních služeb až po kulturu a další oblasti. Z programu rozvoje se bude vycházet při plánování konkrétních investic a úzce souvisí také s možnostmi čerpání dotací. Jsem proto rád, že se do tvorby tohoto strategického dokumentu zapojili kromě vedení města, zastupitelů a pracovníků radnice velkou měrou také občané, kterým záleží na budoucnosti našeho města," uvedl starosta.

Jak příprava Programu rozvoje pokračuje, přiblížil expert na strategické plánování Ing. David Janečka, který jeho vznik pro Luhačovice zajišťuje a také se podílel na tvorbě podobných strategických dokumentů v řadě měst po celé republice. „Byla zpracována rozsáhlá analýza, která přibližuje všechny oblasti. Vycházeli jsme z množství dat dostupných z veřejných zdrojů, proběhly individuální rozhovory s vedením města a všemi zastupiteli a vyhodnoteno bylo také dotazníkové šetření, ve kterém své názory vyjadřovali občané. Závěry jsme představili na prosincovém jednání zastupitelstva. Teď tvoříme jednak strategickou vizi, kam by se město mělo během nejbližších let v jednotlivých oblastech posunout. Na základě analýzy bylo

definováno 6 zásadních oblastí, pro každou z nich se vytvořila pracovní skupina, která se teď návrhem jejich dalšího rozvoje zabývá," dodal Janečka.

Definované strategické oblasti jsou nazvány: Lidé (jde o péči o obyvatelstvo, které je bráno jako klíčový zdroj pro zachování a rozvoj města); Život ve městě (řeší rozvoj infrastruktury, kulturního života, sportu a komunity pro zvýšení kvality jejich života); Životní prostředí (zaměření na zachování místních krás přírody i tradiční architektury Luhačovic); Doprava (jde o klíčový sektor dotýkající se všech obyvatel ve městě); Partnerství (řeší budování trvalých partnerství a hledání společných zájmů v rámci spolupráce různorodých subjektů ve městě); Komunikace (je zaměřena na zajištění oboustranného toku informací mezi veřejnou správou a veřejností).

Z pracovních skupin, ve kterých jsou zastoupeni občané napříč společností a politickým spektrem, pak vzejde návrh projektů pro Akční plán, které k naplnění těchto cílů povedou. „Ty pak shrneme ve finálním dokumentu, který bude hotový do konce roku," poznamenal Janečka. Pro všechny pracovní skupiny, které se setkávají průběžně obvykle formou on-line konferencí, byla navržena navíc celá řada konkrétních tematických okruhů v rámci každé strategické oblasti i podrobných témat k projednání v rámci každého z okruhů. „Například ve skupině Lidé se řeší sociální služby, bytová výstavba, vzdělávání, rodiny, sociální bydlení, péče o zdraví, aktivity stárnutí. Mezi podtémata patří

např. u rodin otázka možnosti úpravy místních komunikací pro bezpečný pohyb dětí nebo zajištění sloučitelnosti práce s rodinným životem," doplnil Janečka.

Tvorbu Programu rozvoje usnadňuje například to, že z analýzy současné situace vyšlo, že počtem převažují silné stránky města nad slabými. Z analytických rozhovorů pak vzešlo 50 konkrétních návrhů na konkrétní projekty a 25 návrhů na vize města. Pozitivně dopadl dotazník mezi obyvateli, z něhož vyplývá, že naprostá většina obyvatel je s životem v Luhačovicích dosti spokojena. Cca 95 % respondentů se vyjádřilo, že se jim zde buď žije dobře, spíše dobře, nebo mají neutrální názor. V dotazníku se také řešilo, čemu přikládají občané největší význam v rámci budoucích investic.

Z názorů respondentů vyplývá, že nejvíce investovat si občané přejí do rekonstrukce chodníků a komunikací (68 % dotázaných). Další důležité oblasti jsou podle respondentů zejména rozvoj bytové výstavby a podpora zdravotnictví. Také tyto názory samozřejmě budou brány v potaz při tvorbě finálního dokumentu.

Tvorba Programu rozvoje města Luhačovice pro období 2023–2030 je finančně podpořena Evropskou unií. Vzniká v rámci projektu Luhačovice – tvorba a aktualizace strategického dokumentu a pasportů CZ.03.4.7/4/0.0/0.0/17_080/0009996, který je financován z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Zaměstnanost.

Nikola Synek

Děti se vrátily do školy, testování proběhlo hladce

V pondělí 12. dubna přivítala Základní škola Luhačovice první část žáků, kteří se mohli po dlouhé době vrátit opět do lavic. Vracela se polovina dětí z 1. stupně. Tedy v případě ZŠ Luhačovice jen A třídy od 1. do 5. ročníku. V dalším týdnu je pak v rámci rotační výuky střídají žáci B tříd. „Céčkaři“ či další třídy tu na prvním stupni nejsou. Příchod dětí provázelo testování šetrnými antigenními testy, pro které se vzorek získá bezbolestným výtěrem ze spodní části nosu a dítě to provádí samo, samozřejmě s dohledem a pokyny pedagogů. Odběru předchází přichystání testovací látky do malinké zkumavky ve stojánku, kam se pak namočí tyčinka s odběrem, po stanoveném čase se test vyhodnotí. Pro děti byl test spíše zábava než nějaký problém.

To potvrdila například Kája Kubelová, která chodí do 1. A. „Jenom to tak lechtalo, sama jsem si nosík vytírala. Nebála jsem se. Nejvíce se do školy těším na matematiku,“ svěřila se žačka. Test na koronavirus absolvovala ještě před vyučováním v respiriu školy, protože patřila mezi děti, které se napoprvé rodiče rozhodli k němu doprovodit. „Šel jsem s dětmi pro jistotu, abych byl u toho prvního testování, hlavně protože synovi Matějovi se občas spouští krev z nosu, takže jsem tu chtěl být a taky jsem na to paní učitelku upozornil. Všechno ale proběhlo v pohodě,“ poznamenal tatínek Michal Kubela. Většina žáků se testovala až v první hodině pod vedením třídních učitelek a učitelů, ale i o test před vyučováním mělo zájem více rodičů, samozřejmě hlavně prvňáčků. Spokojen s tím, jak tu vše probíhá, byl i další z rodičů, Tomáš Hrádek, který doprovodil dceru Emu. „Jsme hlavně rádi, že se jde do školy, a testování bereme jako nutné zlo, aspoň tu ale budou všichni otestováni. Žádný problém to nebyl, chtěli jsme ale i tak, aby na to nebyla sama, když je to první den, co se jde do školy po tak dlouhé době. Myslím ale, že to budou snadno zvládat děti i ve třídě,“ poznamenal Tomáš Hrádek. Dětem ve třídách vše vysvětlily učitelky, také se pouštělo krátké instruktážní video, které žákům samotestování hezky přiblížilo. Vše tak

šlo hladce a bylo vidět, že děti aktivní podíl na celém procesu i baví. „Testování je v pohodě,“ zhodnotila například Natálka Miková, jedna z žákyň. Že už mohla přijít do školy, je velice ráda. „Těšila jsem se hodně, na spolužáky, taky na prvouku, je to mnohem lepší učit se ve škole než doma,“ zhodnotila. Jak informoval ředitel ZŠ Luhačovice Pavel Kurtin, odběr tu v pohodě nejen všichni zvládli, ale také výsledek všem dopadl dobře. „Je skvělé, že všechny testy byly negativní. Jsem taky rád, že se celý proces a přípravu podařilo zvládnout. Děkuji všem žákům i rodičům, kteří v mnoha případech s dětmi doma odběr z nosu zkoušeli, a ti, kdo chtěli děti doprovodit, měli vzorně připraveno potvrzení o vlastním negativním testu. Nachystat se nám všechno povedlo včas, i když to nebylo jednoduché. Definitivní informace o návratu do škol a testovací sady přišly těsně před víkendem, takže přípravy se dělaly i během něj. Děkuji proto všem kolegům za velkou pomoc a v některých případech taky jejich rodinám. Manžel jedné z učitelek nám během víkendu pomohl připravit dřevěné stojánky na zkumavky. V zásilce, kterou nám stát až těsně před víkendem roz distribuoval, jsou totiž krabice s 20 testy, kde je na ně vždy ale jen jeden společný stojánek. My přitom potřebujeme, aby mělo každé dítě svůj stojánek u sebe na lavici. Vše se ale zvládlo a i odezva od rodičů, kteří přišli jako doprovod, je, že to proběhlo v pohodě. Možnosti být u testu svého dítěte jich využilo 15,“ poznamenal ředitel Kurtin. Antigenní testy budou probíhat ve třídách po příchodu dětí (případně před vyučováním s doprovodem) vždy v pondělí a ve čtvrtek. „I z ohlasů rodičů v první den si

myslím, že o doprovod k odběrům bude zájem menší. Předpokládám, že toho někteří opět využijí, a to zejména, když o týden později přijdou B třídy, protože to budou podstupovat poprvé zase tito žáci. Když ale rodiče vidí, že jde vše v pořádku a hladce, sami nám říkají, že příště už to jejich dítě samo zvládne se spolužáky pod vedením učitele ve třídě,“ dodal Pavel Kurtin. Kromě radosti z návratu do školy a skvělého průběhu absolvovaných textů pro děti měla škola i jednu hezkou novinku. „Zavedli jsme moderní příjemnou znělku, která nahradila dosavadní klasické zvonění na hodiny a na přestávku,“ poznamenal ředitel Kurtin. Do školy se tak můžou napříště těšit ještě víc.

Nikola Synek

Vzpomínky

Dne 25. května letošního roku si připomeneme 100. výročí narození našeho tatínka, dědečka a pradědečka, pana **KARLA MIKULIČKY**, se kterým jsme se nečekaně, ve věku jeho nedožitých 69 let, koncem dubna 1990 rozloučili. Za vzpomínku všem, kteří jej znali a měli rádi, děkuje manželka a rodiny obou dětí.

Dne 1. 5. by se dožil 107 let pan **JOSEF NOVOSÁD**. Za tichou vzpomínku děkujeme všem, kdo jste jej znali a měli rádi. S láskou a úctou vzpomíná rodina Novosádova.

Společenská kronika

Sňatky

Michaela Dorociaková a Zdeněk Borák
Iveta Uhrová a Luboš Krovina

Blahopřejeme.

Narození

Ella Juříková Natálie Častulíková
Eliáš Marek Mia Hausknechtová
Václav Kašpárek
Agáta Pacíková *Blahopřejeme.*

Úmrtí

Marie Zdráhalová	88 let	Jarmila Svízlová	83 let
Božena Letková	79 let	Miloslav Bařinka	89 let
Karla Semelová	96 let	Františka Dynková	89 let
Jiří Vašků	82 let	Anděla Vítková	76 let
Rudolf Dočkálek	82 let	<i>Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.</i>	
Antonín Zdražil	86 let		

Ztráty a nálezy

peněženka, sluneční brýle

Kroniky a kronikáři

Od roku 1923 mají obce povinnost vést obecní kroniku. V současnosti platí zákon 132/2006 Sb., o kronikách obcí, který stanovuje, že každá obec vede kroniku, do níž se zaznamenávají zprávy o důležitých událostech v obci pro informaci i poučení budoucím generacím. Může být vedena ručně nebo na počítači. O zápisu rozhoduje obec. Zápis do kroniky se provádí nejméně jednou za rok. Kroniky jsou uloženy na úřadě a jsou majetkem obce. Po desíti

letech se předávají do archivu na Klečůvku. Zápisy v kronice jsou více či méně osobním výběrem kronikáře, co vidí v daném roce jako důležité pro další generace. Prvním kronikářem Luhačovic byl Jakub Balhar, který 1. prosince 1923 kroniku na základě zákona ze dne 30. ledna 1920 založil a vedl do roku 1926, kdy odešel z Luhačovic. „Končím zápisy a odcházím do Brna – Králova Pole na dovolenou. V Luhačovicích jsem vyučoval od prvního ledna 1910 až do listopadu 1926. Práci mimoškolní jsem věnoval rád a s nadšením až přes příliš mnoho, přednášel jsem více než 200krát zdarma. V Sokole jsem jako vzdělávatel působil od roku 1912 též v turistice a v lázních. Po převratu jsem odhodil přetvářku a založil jsem s přáteli národní církev československou. Moji žáci, které jsem po 8 let vedl, mi dosvědčí, že jsem šel vždy za pravdou, a jen z té příčiny mi bylo od mnohých krivděno,“ těmito slovy se Jakub Balhar rozloučil. Po něm převzal psaní kroniky Jan Zatloukal, díky němu máme v kronice popisy historických budov, sokolských průvodů, ale i vtipné náhledy do domácností z pohledu sčítacího komisaře v roce 1931. „Stojíme před domem, z něhož vychází zabijačková vůně. Vstoupíme do světnice, na stole plno masa. I praví žena nás doprovázející rezignovaně: ‚Prase sa nám přežralo, tož sme ho zabili a neměli sme dosud kdy, abychom maso sklídili.‘“ Smutnější už je zápis jeho nástupce Matěje Švehlíka, který převzal kroniku v roce 1940. „Budou to truchlivé, smutné ba i černé stránky této pamětní knihy, na nichž má kronikář, který převzal šlechtitelský úkol předatí budoucím pokolením ze strašlivých let nesvobody, úkol ten, v němž ustal Jan Zatloukal, který se svým vzpřímeným čelem až k nebi vzepjal ve svém vzdoru proti německým okupantům, aby se i na něm naplnil osud tisíců perzekvovaných a umučených českých vlastenců. Byl nesmlouvavý, tvrdý a vítěz i ve své smrti. Nedonesl bohužel svou pochodeň až do konce. Psal jen do konce historického roku 1938. Pokračovat nemohl, protože kronika byla zapečetěna a odevzdána okresnímu úřadu. Teprve po vyhnání německých vetřelců byla vrácena zpět svému poslání.“ Události 2. světové války a popis osvobození našeho města známe z pera Adolfa Kašpara, který psal kroniku v letech 1952–1969. Zajímavou příhodu najdeme v jeho zápisu z roku 1966. „O své dovolené zavítal na cestě po Moravě s. prezident Novotný i do Luhačovic. Prošel se po Lázeňském náměstí, prohlédl si výstavu Umění a my na Malé kolonádě a koupil si jeden obraz. Přitom prý došlo ke kuriózní situaci. Prodávač si neuvědomil, komu obraz prodává, a proto když se ptal, kam má obraz odeslat, a slyšel Novotný, Praha, chtěl přesnější adresu. Načež prezident odpověděl: ‚No přece Hrad.‘ Tu se teprve prodáváči rozbřesklo a začal se honem omlouvat.“ První ženou kronikářkou byla Karolina Kafková v letech 1970–1975. Po ní následovali Rostislav Brzák, Jan Černý, Blanka Petráková, Regina Bittová, Gabriela Leblochová. Současnou kronikářkou města je Hana Slováková. Do roku 2014 byly kroniky psané ručně, z pohledu dneška lze skutečně jen obdivovat úhlednost, rukopis starých kronikářů. V současné době jsou kroniky psané na počítači a následně vytisknuté na speciální papír, zároveň jsou zálohovány i v elektronické podobě.

Rok rodiny

Papež František vyhlásil ROK RODINY a manželství, který u nás ve farnosti zahájil biskup A. Basler 19. března. Zakončení tohoto významného roku pro náš kostel, který je zasvěcený sv. Rodině, se uskuteční 26. června 2022 na 10. světovém setkání rodin v Římě. Papež také vyhlásil Světový den prarodičů a seniorů na svátek sv. Anny 26. července. Již probíhá aktivita pro děti Namaluj náš kostel. Obrázek s podpisem, věkem a bydlištěm je možné odevzdat do konce června v kostele. Díla budou následně vystavena ve farním sále. V květnu se můžete těšit na tradiční Noc kostelů 28. 5. (zážitkový program pro děti, komentovaná prohlídka kostela a varhan, koncert a ztišení při

adoraci). V dalších měsících se budou konat workshopy, přednášky či besedy zaměřené zejména na rodinu a další aktivity, o kterých Vás budeme postupně informovat.

Luhačovický kostel je i letos zapojen do projektu Otevřené brány, který umožňuje zpřístupnění významných sakrálních památek ve Zlínském kraji ve spolupráci s městem Luhačovice a Zlínským krajem.

Možnost prohlídek je od května do srpna: všední dny a soboty: 9.00–12.00 a 13.00–17.00, pátek: 9.00–12.00 a 13.00–15.00, neděle: 13.00–17.00. Každé pondělí je zavřeno. Září: pátek: 13.00–15.00, sobota: 9.00–12.00 a 13.00–17.00, neděle: 13.00–17.00. V době církevních obřadů, koncertů a jiných akcí se od prohlídek pouští. Otevřené brány jsou již

určitou tradicí, a především příležitostí otevřít nejen brány kostelů, ale i brány lidských srdcí.

Současně je možné navštívit i další církevní památky Luhačovic, a to kapli sv. Alžběty v lázních a kapli P. Marie u Augustiniánského domu, každý den v čase od 8.00 do 18.00.

Zveme Vás do kostela sv. Rodiny nejen fyzicky, ale kvůli omezenému počtu také online přes webkameru, kterou najdete na luhacovicefarnost.cz.

Farnost Luhačovice

Klienti a zaměstnanci Domova pro seniory Luhačovice pomohli ZOO Lešná

Klienti a zaměstnanci DS Luhačovice se rozhodli pomoci zlínské ZOO Lešná, která se kvůli svému uzavření v rámci protiepidemických opatření dostala do tíživé finanční situace. Uspořádali mezi sebou sbírku, ve které se na pomoc zvířátkům vybralo celkem 4200 Kč. „Vzali jsme si tedy ‚na víkend‘ hned několik zvířátek. U nás v domově jsme přivítali

lenochoda Blechu, tučňáka Žlutáka, papouška Kájinka, vydří trojčátka, lva Abamba, lachtana Oskara, surikatu Rigu, pandu Reda, žirafu Kamilu

a slona Kaliho. Byla to teda pořádná smečka,“ informuje domov na svém webu. A také tam zveřejnil fotoreportáž, která ‚víkend‘ se zvířaty dokumentuje. Se snímky jim pomohla šikovná grafická domu kultury Elektra Gabriela Gergelová. No, podívejte se, co všechno se prý v domově během pobytu zvířecích návštěvníků dělo a jak si to tu s nevšedními hosty užili! Pokud chcete mít také příjemný pocit a vzít si pár mazlíčků ze ZOO k sobě ‚na víkend‘, stačí se informovat na stránkách zoologické zahrady.

Nikola Synek

Reprezentace ve SC Radostova

Do Sportovního centra Radostova přijel 11. dubna na týdenní soustředění záložní tým národní reprezentace v házené žen, a to kvůli přípravě na dva zápasy kvalifikace mistrovství světa proti Švýcarsku. Házenkářky do Luhačovic zamířily, aby mohly případně zastoupit hráčky A-týmu, které ve stejné době zahájily přípravu v Rožnově pod Radhoštěm, respektive v hale v nedalekém Zubří. Vedení reprezentace v čele s trenérem Janem Bašným se tak jistilo pro případ, že by potkaly ženské áčko stejné komplikace jako nedávno národní tým házenkářů. Ten kvůli několika hráčkám nakaženým koronavirem nemohl v lednu nastoupit

v utkání kvalifikace na mistrovství Evropy. B-tým žen přípravu v SC Radostova zahájil pod vedením trenérky Kateřiny a také reprezentačního trenéra juniorek Dušana Poloze, protože část záložního týmu tvořily právě juniorky. „Trénink tady je naplňován obsahově stejně, jako má áčko pod vedením Jana Bašného v Rožnově. Vše je systematicky dané tím, co nám dá za úkol. Dnes konkrétně řešíme přesilovky a hru v oslabení,“ prozradil nám 15. dubna trenér Poloz. Jak dodal, přípravu áčka i béčka provází přísná hygienická opatření včetně pravidelného PCR testování všech členů týmu. „Zatím se v přípravě žádné potíže neobjevily a nikdo ze záložního týmu nebyl povolán,“ uvedl Poloz s tím, že před plánovaným prvním utkáním proti Švýcarsku v sobotu 17. dubna

reprezentaci čeká ještě další testování. „Pokud se situace nijak nezmění, my v Luhačovicích se pak společně podíváme na ten první kvalifikační zápas a další den se naše soustředění rozpustí. Reprezentační áčko se po domácím utkání přesouvá do Švýcarska, kde se hraje odvetu 20. dubna,“ nastínil Poloz.

Nikola Synek

Opravou Vodoléčebného ústavu vznikne muzeum

Akciová společnost Lázně Luhačovice začala počátkem dubna rekonstrukci ceněných Jurkovičových staveb – areálu Vodoléčebného ústavu a přilehlých Říčních a slunečních lázní. Veřejnosti tu bude po opravě sloužit nová muzejní expozice. Podrobnosti nám sdělil generální ředitel Lázní Luhačovice, a. s., MUDr. Eduard Bláha.

„Obnovy se dočká celý areál zahrnující Vodoléčebný ústav, Říční a sluneční lázně, Sírné a slatinné lázně a technický objekt bývalé kotelny a prádelny. Rozsah obnovy jednotlivých objektů se ale liší. Nejzásadnější zásahů se dočká historicky a architektonicky nejhodnotnější centrální Vodoléčebný ústav. Z nyní nevyužívaných lázeňských objektů, které jsou kulturní památkou, vznikne muzejní expozice sloužící jako unikátní doklad lázeňství a kulturní atmosféry počátku 20. století,“ nastínil Bláha. Rekonstrukce má být dokončena začátkem prosince 2022 a zhotovitelem je společnost Navláčil stavební firma, s. r. o. Stavba bude velmi finančně náročná.

„Očekáváme, že investiční náklady projektu velmi výrazně překročí stamilionovou hranici. Projekt organizuje a financuje naše společnost za dotačního příspěví programu IROP. Dotace pokryje 85 % způsobilých výdajů. Už nyní ale příprava stála mnoho miliónů nezpůsobilých výdajů a očekáváme, že nám rekonstrukce historických budov spolu s památkáři připraví řadu překvapení i výdajů navíc. Proto odhadujeme, že by dotace mohla nakonec krýt okolo 55 % všech výdajů,“ přiblížil generální ředitel Bláha.

Po přeměně areálu na muzeum budou návštěvníkům k dispozici tři prohlídkové okruhy. „První prohlídkový okruh bude věnován historii Vodoléčebného ústavu, osobnosti Dušana Jurkoviče a dílu Leoše Janáčka. Druhý okruh návštěvníky

provede expozici Říčních a slunečních lázní. Součástí třetího okruhu bude depozitář lázeňských technologií a také expozice teplomilných rostlin,“ nastínil Bláha. Kromě standardního návštěvníckého využití by měl areál poskytovat ideální zázemí pro konání kulturních akcí. Unikátní bazén, napájený místní říčkou, zůstane součástí odpočinkové zóny ve druhém prohlídkovém okruhu. Ke koupání ale sloužit nebude, tak jako už nebyl k tomuto účelu vzhledem k hygienickým požadavkům využíván po dlouhá léta. „Bazén s nově vybudovaným biotopem bude interaktivní součástí odpočinkové zóny nové expozice v druhém prohlídkovém okruhu. Bude doplněn molem a lavičkami,“ doplnil Bláha. Když Lázně přišly před několika lety s konkrétním plánem na obnovu chátrajícího areálu, uvažovalo se i o možnosti využití jeho části pro hotelový komplex. Jak ředitel Bláha podotýká, tato myšlenka by mohla na právě zahajované opravy v budoucnu navázat.

„To je náš cílový záměr v dlouhodobém horizontu. Bavíme se ale o výhledu minimálně na deset let dopředu. Po dokončení bude areál využíván nejméně dotací požadovaných 5 let v popsaném režimu. Ani poté ale svou expoziční roli zcela neztratí. Měl by být rozšířen o ubytovací objekt v místech bývalé Vzduchoplavby, a především by v něm měl opět vzniknout funkční bazén.

Tentokrát jak venkovní, tak vnitřní. Otázkou ale je, co všechno nám budoucnost přinese,“ vysvětlil Bláha. Už do zahájení současných oprav se výrazně podepsaly dopady současné pandemie covidu. „Ohrožovala samotnou realizaci a stavbu zdržela. Původně byl začátek rekonstrukce naplánován na srpen 2020. Museli jsme velmi pečlivě zvažovat, zda se za stávající situace do rekonstrukce pustíme. Přesvědčil nás špatný technický stav kulturní památky spolu s rizikem ztráty dotace. Do stavby se pouštíme v kritickém čase finanční nejistoty. Nechtěli jsme ale dosavadní investice vyhodit komínem a věříme, že v době největší finanční zátěže za dva roky už budou lázně zase plné,“ vysvětlil generální ředitel.

Rozhodnutí zachránit cenný areál a zbudovat tu muzeum jistě ocení nejen všichni návštěvníci Luhačovic, ale také místní obyvatelé a milovníci Jurkovičovy architektury. Tato obnova významné památky umožní veřejnosti mimo jiné po letech opět zavítat právě do objektu Vodoléčebného ústavu, který byl už dlouhá léta návštěvníkům nepřístupný. V nedávné době se podařilo v Luhačovicích už úspěšně zrekonstruovat zdejší kolonádu, jejíž obnova získala i několik ocenění. Teď se zde tedy lidé mohou těšit na další krásně obnovenou historickou stavbu.

Nikola Synek

Sbírka pomůže k záchraně hradu Starý Světlov

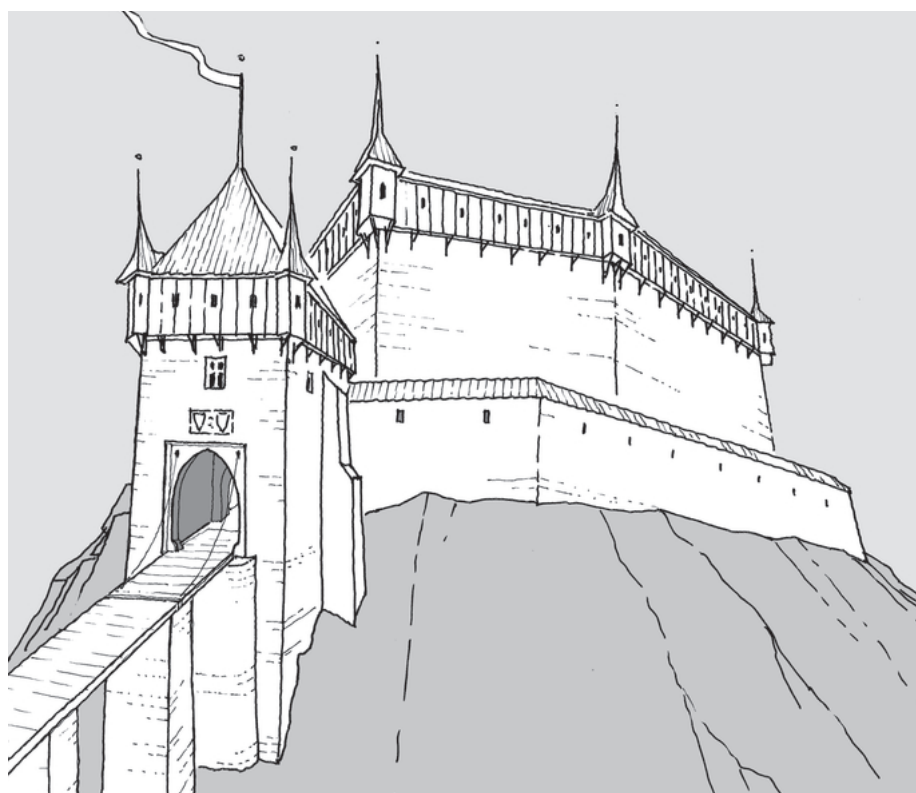
Zřícenina hradu Starý Světlov, která se nachází v lesích nedaleko Luhačovic, by se měla v blízké době dočkat dalších záchranných prací. Cennou kulturní památku je nutno dále konzervovat, což je samozřejmě finančně náročné. Obec Podhradí, v jejímž katastru se nachází, proto vyhláší od dubna sbírku, která pomůže financovat další odborné opravy této historické památky. Podrobnosti přiblížil starosta Podhradí František Koudelka.

„Prosím všechny, kdo mohou přispět, aby podpořili druhou etapu záchranných prací, které budou zaměřeny na hlavní palác hradu. Předpokládané náklady jsou ve výši 466 000 Kč. Příspěvek na sbírku lze zaslat na transparentní účet č.: 297656026/0300 nebo případně složením hotovosti na pokladně Obecního úřadu Podhradí. Předem děkujeme všem, kteří s financováním další záchrany památky pomohou,“ uvedl Koudelka. Plánované opravy navazují na I. etapu, kterou se podařilo uskutečnit v roce 2013 za cca 990 000 Kč. Zřícenina hradu patří mezi turisticky vyhledávané místo v mikroregionu a nachází se na trase naučné stezky Podhradí.

„Starý Světlov je významnou historickou památkou našeho území a zároveň oblíbeným místem jak u místních, tak i návštěvníků regionu. Sbírkou na další obnovu Starého Světlova proto taky podpoříme,“ sdělil starosta Luhačovic Marian Ležák.

Jak doplnil starosta Podhradí František Koudelka, další finanční podpora je už vyjednána také s městysem Pozlovice a s obcemi Provodov a Horní Lhota. „Za tyto finance moc děkuji a věřím, že obdobně se připojí i další samosprávy z okolí a s pomocí občanů se potřebné prostředky podaří sehnat co nejdříve,“ ocenil Koudelka.

Zajímavá historie hradu je už dnes připomínána i na informačních panelech přímo v areálu zříceniny, kde se lidé mohou dozvědět i pomocí obrázků, jak původní gotický

hrad asi vypadal. Dějiny Starého Světlova nám přiblížil Radim Vrla z Národního památkového ústavu, který se hradem a záchranou jeho zříceniny dlouhodobě zabývá. „První písemná zmínka o hradu je z roku 1360. Světlov vznikl zřejmě v první půli 14. století a byl tehdy sídelním hradem významné větve rodu pánů ze Šternberka (ti měli v kraji svého času v majetku například hrad Lukov a Holešov). V průběhu let se majitelé měnili, v 15. století vlastnil Světlov král Zikmund Lucemburský, byla zde silná vojenská posádka, která bránila proti husitským vpádům do Uher. V 2. polovině 15. století pak vlastnili hrad Landštejnové. Ti chystali velkou přestavbu hradu, ale jak se podařilo zjistit během průzkumu v posledních letech, ustoupili od ní zřejmě kvůli velkému sesuvu svahu, se kterým se tu pak pojily i různé strašidelné pověsti. Hrad koncem 15. století proto raději opustili a vybudován byl Nový Světlov (u Bojkovic). Původní hrad, dnes zvaný Starý Světlov, byl pak koncem 18. století z velké části rozebrán na

stavební materiál,“ sdělil Vrla. Jak dodává, bez záchranných prací by se památka nedochovala. „Zbytky zdíva je nutné konzervovat a zajistit, protože uprostřed lesa rychle degradují a pohlcuje je příroda. Bez zásahu by tak z významného hradu za pár let už nebylo viditelné skoro nic,“ vysvětlil Vrla. Tak jako se už při první etapě podařila zakonzervovat velká část hradní zříceniny, při záchraně někdejšího hlavního paláce bude součástí také odkrytí zdíva od staletých nánosů, tedy jejich částečné vykopání. „Předpokládáme, že se během prací objeví i některé historicky cenné zbytky kleneb a získáme další cenné informace o celé stavbě. Hlavním cílem prací je ale ochránit původní středověké zdivo,“ dodal památkář.

Po realizaci dalších záchranných prací tak bude původní hrad pro všechny návštěvníky ještě patrnější, odkryjí se zajímavá historická fakta a památka dále získá na turistické atraktivitě.

Nikola Synek

„Práce je to náročná, ale krásná,“ říká vedoucí sociálního odboru

Sociální odbor městského úřadu pomáhá lidem v rámci celého území ORP Luhačovice řešit různé životní situace, ať jde o osamocené seniory, zdravotně postižené, ale i osoby v hmotné nouzi a další potřebné. Velká část práce se týká ochrany práv dětí, například během rozvodu rodičů, dětí v náhradní rodinné péči, dětí s výchovnými problémy a podobně. Některé aktivity přibýly s řešením covidu v souvislosti s ochrannými prostředky i s registrací k očkování. O tom všem jsme si začátkem dubna povídali s vedoucí odboru Mgr. Miluší Netíkovou.

Vloni na jaře jste s kolegyněmi kromě své běžné práce ještě šly a distribuovaly roušky, teď si k vám potřební přicházejí pro respirátory. Kdo je dostává?

Jednak jsme distribuovaly respirátory od potravinové banky, které byly baleny po pěti, šly primárně osobám v hmotné nouzi nebo starým osamoceným lidem a samoživitelkám, část byla rozdělena mezi seniory v bytovém domě Strahov. Nanorespirátory, které městu daroval SPUR a které jsme pak samy třídily do balíčků po pěti, jsou primárně určeny matkám samoživitelkám a matkám na rodičovské dovolené. Další respirátory, dary od Zálesí a Vincentky, rozdělujeme lidem nad 70 let, původně se uvažovalo, že to bude od 65, ale to by vyšel na každého jen jeden. Prostřednictvím předsedů osadních výborů místních částí byly distribuovány respirátory pro jejich seniory v daném věku. Bylo na osadních výborech, jak respirátory rozdělit. Šlo o to, aby respirátor dostali ti, kdo je opravdu využijí. Pokud je starý člověk ležící doma a nevyužil by ho, mohou ho dát raději někomu ve věku 65+, kdo se více pohybuje mezi lidmi nebo o nemocného seniora pečuje.

Jak se daří rozdávat respirátory mezi samoživitelky a lidi na rodičovské?

Informace byla zveřejněna na webu a na facebooku, upozornily jsme na tuto možnost dětské lékařky a do čekáren lékařek byly umístěny informační

letáčky. Samozřejmě pomohl článek v Luhačovických novinách. Když jezdíme do rodin za klienty, bereme navíc několik balení respirátorů vždycky s sebou a případně je rozdáváme i na ulici, samozřejmě s tím, že jde o dar, který pan starosta zajistil od sponzorů. Upozorňujeme, ať případně informují i své známé z okolí. Přesné údaje o matkách samoživitelkách a na rodičovské totiž nemáme, protože už několik let jsou nepojistné dávky vypláceny úřadem práce.

Pomáháte seniorům s registrací k očkování. Jak to chodí?

Denně teď zvoní telefon v jednom kuse nebo se senioři přicházejí zaregistrovat sami. V mnoha případech s námi řeší i to, zda se očkovat, či ne a také svůj zdravotní stav, kolikrát se rozpovídají i o jiných věcech. Někdy to jsou veselé situace. Třeba máte na telefonu seniora, který s vámi volá z pevné linky, při tom mu na mobil přijde potvrzovací pin a my mu radíme, co s tím. Někdy je to nadlouho, ale vždycky to nějak zvládneme. Pokud za námi přijdou osobně, vytiskneme jim i potvrzení rezervace, za což jsou moc rádi. Pomoc s registrací je pro nás vlastně novou aktivitou, tolik telefonátů, jako teď, na odboru nezvonilo. Byť volají na jedno číslo, vždycky tu telefon někdo přijme a vše s volajícím vyřeší. Je nás sedm pracovníků a je to fundovaný a vysoce školsky odborně vzdělaný kolektiv. Poté, co jsem na odbor v roce 2003 nastoupila, prošla jsem si všemi agendami, celou problematikou sociální práce a považuji to za velmi dobrou zkušenost. Od svých kolegyně vyžadují znalost a orientaci ve všech agendách. Jsem na svůj kolektiv hrdá, kolegyně jsou flexibilní, šikovné, kooperativní, jsou schopné stoprocentní zastupitelnosti a i přes psychickou náročnost práce zůstávají stále pozitivně naladěné a snaží se vyjít klientům vstříc.

Co všechno váš odbor řeší?

Působíme jako orgán sociálně právní ochrany dětí (OSPOD). To zahrnuje kuratelů pro děti a mládež, náhradní

rodinnou péči, opatrovnictví dítěte při soudních řízeních (opatrovnictví dítěte v situaci rozvodu rodičů nebo při právních úkonech za dítě, např. dědictví, darovací smlouvy). Další oblastí je sociální práce, kterou si lidé spojují nejčastěji s pomocí seniorům a postiženým. Na našem odboru se vyřizují parkovací průkazy, které jsou vázány na průkazy ZTP pro zdravotně postižené. Zajišťujeme také pomoc lidem po návratu z výkonu trestu odnětí svobody. Další skupinou jsou dlouhodobě nezaměstnaní nebo lidé, kteří mají problémy s bydlením, bezdomovce u nás v Luhačovicích nemáme. Snadněji se pracuje samozřejmě s lidmi, kteří svou situaci chtějí řešit. Ale i ty, kteří nemají zájem, se snažíme motivovat a nasměrovat k možnostem pomoci a podpory. Například s využitím sociálních služeb a spolupráce s úřadem práce.

Pak máte pracovníci, která řeší opatrovance.

Opatrovanci jsou lidé omezení ve své právnosti, za které opatrovník vykonává právní úkony. Opatrovníkem nesvéprávného mohou být i příbuzní, ale pokud nejsou nebo opatrovnictví odmítnou, soud ustanoví opatrovníkem obec podle trvalého bydliště. Pracovnice našeho odboru, která má zkoušku odborné způsobilosti pro tuto činnost, je starostou pověřena k výkonu opatrovnictví. Opatrovnictví není jednoduchá záležitost, ne vždy je opatrovanec ochoten spolupracovat s opatrovníkem, někdy trvá několik let, než opatrovník získá důvěru svého opatrovance. Bez osobního přístupu a někdy i netradičních metod to v těchto případech nejde.

Kolik osudů lidí v hlavách nosíte?

Za roky praxe spoustu, bylo by to i na knihu. Každá kolegyně má tak kolem 40 aktuálních případů, k tomu je

potřeba brát v potaz případy starší, které se řeší i několik let. Spis má někdy 30 stran, některý 500 i více. Občas musíme postupovat i netradičně, když není jiná cesta, jak pomoci. Některé případy jsou smutné, některé jsou s odstupem času úsměvné. To když se třeba podaří umístit akutní případ například nesamostatného dospělého po smrti rodiče a my ho stěhujeme do zařízení s tím, že on to bere jako výlet na dovolenou. Případy s dobrým koncem potěší, bohužel třeba když jednáme při rozvodovém řízení s některými rodiči, je to složité, jsou i velmi hrubí, mají pocit, že svoje problémy přenesou na nás a chtějí po nás řešení „tady a teď“, ale rodičovskou odpovědnost za ně nikdo suplovat nemůže. Často, když situace dozraje, rodiče pochopí a vztahy se podaří zlepšit, je to dobrý pocit. Je příjemné, když po letech třenic a výčitek mezi rodiči a stížností na postup OSPOD přijde od rodiče pohled, že je s dítětem na dovolené a že to funguje. Vždycky se snažíme pomoci, ale v některých věcech můžeme opravdu jen poradit a nabídnout řešení, koordinovat postupy, nejsme orgán, který direktivně nařizuje.

Můžete to přiblížit na příkladu?

Například situace paní, která žila sama v domku, dům měla zaskládaný věcmi až po parapety. Když jsme za ní šly, muselo to být přes okno po žebříku. Zařídily jsme jí pak i umístění do domova pro seniory, ale tam zažádala o ukončení pobytu a vrátila se domů. Když zemřela, najednou se objevili příbuzní, kteří do té doby neměli zájem jakkoliv pomoci. Lidé na situaci, jak v domě žila, poukazovali, ale klientka tam tak byla spokojená. Doma, ve svém. Majoritní společnost má požadavek, ať je každý čistý a usmívá se na okolí, je bezkonfliktní, a pokud se vymyká, tak někdy okolí požaduje, někam toho člověka nechte odvézt, třeba do blázince! S takovými klienty pracujeme tak, že jim nabízíme využití dostupných služeb, snažíme se aktivizovat širší rodinu. Taková práce vyžaduje hodně trpělivosti a situace se nezlepší obratem. A je nutné si uvědomit, že odvézt někoho do psychiatrické léčebny (jak nám často doporučují lidé v okolí takovýchto klientů) lze nuceně jen v případě, pokud by člověk sám sebe nebo ostatní závažným způsobem ohrožoval na životě. Vše musí být v souladu se zákonem.

Takto se nedají řešit neshody mezi sousedy. Obdobně v případě bezdomovce, který řekne, že na všechno kašle, mu můžeme jen nabídnout možnosti, jak jeho situaci zlepšit. Do ničeho ho ale nutit nelze.

Práce odboru je hodně kontaktní, jak moc ji ovlivnila covidová omezení?

I přes omezení potřebujeme provádět sociální šetření, abychom mohly vypracovat zprávy k soudu. Další věc, na kterou dohlížíme, je náhradní rodinná péče, kdy máme dohody s pěstouny, musíme mít pravidelný kontakt s nimi i s dětmi. Něco jde i telefonicky, něco jen osobně. Příchod covidu neovlivnil, že by se teď lidé méně rozváděli, méně dohadovali ohledně styku s dětmi nebo tyto věci méně řešili u soudu, ale situace je trochu jiná. Lidé mají někdy obavy k nám kvůli nutné věci přijít. Ale ty mít nemusí, pracujeme jednotlivě v kancelářích, rozdělení na skupiny (v úřadě / na home office), samozřejmě používáme respirátory a dezinfekční prostředky. Takže vše ohledně hygienických požadavků je zajištěno, navíc se teď pravidelně testujeme. Na odboru máme jednací místnost, kde se dají při jednání více lidí udržet dostatečné rozestupy. To souvisí s jedním ze standardních nástrojů naší práce, případovou konferencí, kdy se řeší problematická situace. Klienti se sejdou a za pomoci facilitátora (člověk, který usměrňuje průběh komunikace mezi účastníky) se snaží o situaci mluvit a hledat řešení, umožňuje jim to nahlédnout na situaci jinou optikou.

S čím se na odbor obracejí sami lidé nejčastěji?

V oblasti sociální práce jde často o možnost umístění jejich blízkého do sociálního zařízení, dotazy nezaměstnaných, co mají dělat. My s nimi rozklíčujeme, jak postupovat, co je pro ně nejlepší, poskytujeme odborné poradenství. Lidé se na nás obrací občas s čímkoliv, i s věcmi, které s naší prací ani nesouvisí. Třeba ohledně neschopenky nebo kde zaplatit daň. To nejsou naše kompetence, ale poradíme, kam se obrátit.

V oblasti sociálně právní ochrany dětí řešíme především problém konfliktních situací mezi rodiči, poradenství v případě rozvodu, úpravy styku k nezletilému dítěti, výchovné problémy dětí.

Jak důležitý je pro vaši práci komunitní plán sociálních služeb, který jste zpracovávali?

To je dobrá věc, současně byl vytvořen i katalog sociálních služeb, které v našem ORP lze využívat. Jsou zde přehledně uvedeny všechny služby, které mohou občané využít pro zlepšení své situace. Výborně funguje spolupráce i s Charitou Luhačovice, v rámci OSPOD spolupracujeme hodně i se službami Dětského centra ve Zlíně.

Sociální odbor vedete už léta. Co jste dělala předtím?

Pracovala jsem na Střední odborné škole Luhačovice jako zástupkyně ředitele pro mimoškolní výchovu, původně jsem vystudovala Pedagogickou fakultu MU v Brně. I tuto práci jsem dělala velmi ráda, vždycky mě bavila práce s lidmi, ať už to byly děti, mládež i dospělí. Když se měnila struktura úřadu, oslovil mě tehdejší místostarosta pan Hubáček s nabídkou změny pracovního místa, vzala jsem to jako výzvu. Říkala jsem si, jestli na to mám ještě změnit obor, dodělat si k tomu školu. No, a k padesátinám jsem si pak darovala bakalářský titul na Filozofické fakultě v Olomouci, obor sociální práce. Práce mě opravdu baví, pracuji ráda s lidmi, i když je to někdy těžké. Je to fakt psychicky náročná práce plná výzev, ale mám ji ráda.

Ještě jsme nezminili oblíbená setkání pro seniory, která odbor také připravuje.

Teď se samozřejmě nemohla konat ani setkání jubilatů, která se velmi ujal, ani předvánoční setkání seniorů v Elektře nebo v domově pro seniory. Před vánočními svátky jsme aspoň nabalili a odvezli do domova a na Strahov balíčky, které chystáme vždycky z darů od sponzorů. Už Den matek jsme vloni řešili tak, že se seniorům takto poslala pozornost, ale bohužel je to neosobní. Ideální je, když tam můžeme zajít, setkat se osobně, seniory pozdravit představitelé města, děti ze školky připraví vystoupení. Vidíte, že to přináší opravdu radost. Nebo setkání před Vánoci v Elektře, na to také chodí seniori opravdu rádi, snažíme se ho zpestřit kulturním programem i tombolou. Doufám, že se situacelepší a zase se všichni ve zdraví potkáme při setkání jubilatů i seniorů.

Nikola Synek

První světová válka a Luhačovice

Nadační fond Pramen Luhačovice připravil ve spolupráci s Muzeem luhačovického Zálesí a městem Luhačovice exteriérovou výstavu před radnicí, věnovanou historii první světové války, jak ji prožívali obyvatelé Luhačovic, a jaké důsledky přinesla. Jednotlivé kapitoly výstavy budeme postupně zveřejňovat v Luhačovických novinách.

Do dnešní doby nebyla historie první světové války vzhledem k Luhačovickým odborně zpracována a upřesněna. V uplynulých letech se muzeum ve spolupráci s J. Starým pokusilo o rekapitulaci těchto událostí a na základě veřejné výzvy oslovilo občany, aby pomohli upřesnit historická data o počtu odvedených, raněných a padlých z Luhačovic a blízkých obcí. Luhačovice také nemají pomník svým obětem první světové války ani některých dalších perzekucí a dějinných zvratů 20. století. Snahy o dějinné rekapitulace by měly vyústit v důstojné uctění těchto obětí.

4. část: V legiích

Nejméně 72 mužů odvedených z Luhačovic nebojovalo v rakousko-uherských uniformách až do konce. V průběhu války byli dobrovolně či nedobrovolně zajati a následně vstoupili do československých legií bojujících proti ústřednímu mocnostem. Z pohledu rakousko-uherské armády lze jistě takové počínání označit za dezerci. Nutno však dodat, že existence československých legií sehrála klíčovou roli při budování našeho samostatného státu.

Celkem 39 luhačovických rodáků bojovalo v ruských legiích, ve francouzských 20 a v italských 13. František Slovák z Luhačovic vstoupil do legií v Rusku v listopadu 1917, tedy v době extrémně chaotické politické situace v této zemi. Již v březnu 1917 totiž abdikoval car Mikuláš II. a moci se

chopila prozatímní vláda, kterou však právě v listopadu 1917 svrhli bolševici. Ruská armáda se v důsledku toho začala rozpadat. V březnu 1918 bylo Rusko donuceno podepsat tzv. Brestlitevský mír potvrzující vítězství ústředních mocností na východní frontě.

V důsledku toho museli východní frontu opustit i českoslovenští legionáři. Malá část z nich byla transportována loděmi na západní frontu. Většina včetně Františka Slováka musela zvolit cestu přes tisíce kilometrů vzdálený Vladivostok.

Tam ale cesta Františka Slováka ještě nekončila. Chaos v zemi v roce 1917 způsobil vtažení československých legií do ruské občanské války, ve které bojovali proti Rudé armádě. Na Dálném východě se Slovák v červnu 1917 účastnil obsazování Vladivostoku na Ussurijské frontě.

Následně ho čekala další dlouhá cesta do Jekatěrinburgu. Toto strategické město Transsibiřské magistrály českoslovenští legionáři osvobodili od Rudé armády 25. 7. 1917 (týden poté, co zde bolševici vyvraždili carskou rodinu). Při osvobozování Jekatěrinburgu byl i legionář Čeněk Václavík. Takto na něj vzpomíná: *„Město tonulo v záplavě českých barev a také barev sibiřských a spojeneckých. Na ulicích byly vztyčeny slavobrány s odznaky českých zemí (...). Večer jsem šel do nového městského divadla, na jehož průčelí visel ohromný nápis Sláva Čechoslovákům!“*

V srpnu 1918 Václavík odjel do uralského Kynu, aby se zde účastnil zlomové bitvy proti sibiřské armádě: *„My jsme byli přichystáni zamezit nástupu bolševiků po dráze (...). Boj byl zuřivý, zvláště se vystupňoval, když bolševici (nejvíce mezi nimi bylo Maďarů a Němců) viděli, že jsou obklíčeni. Nejlepší bolševická část byla zničena. Měla si 700 mužů, z nich asi 300–400 padlo,“* vzpomíná na vítězství.

Po vyčerpávajících bojích s Rudou armádou se Václavík i Slovák evakovali

S legiemi na Sibiři, uprostřed Čeněk Václavík

z Vladivostoku domů. Václavík se zastávkou v Japonsku v srpnu 1919, Slovák v dubnu 1920. Druhý jmenovaný plul lodí Amerika. Zajímavostí je, že na druhém konci kontinentu se seznámil s námořníkem, který během války pobýval na rekonvalescenci v Luhačovicích. Samotná cesta přes Hongkong, Singapur, Rudé moře, Suezský průplav do přístavu v italském Terstu trvala 45 dní.

Po válce se legionáři dočkali náležité pocty. V roce 1932 bylo v luhačovické sokolovně založeno Muzeum památníku odboje v Luhačovicích. V srpnu stejného roku byla slavnostně odhalena pamětní deska luhačovickému legionáři Rudolfu Bartošovi, který padl během bojů na Sibiři. Pietní akci pořádala Československá obec legionářská. Na náměstí před dnešní radnicí byl vztyčen obelisk obětem první světové války, který však byl po druhé válce odstraněn a nahrazen dnešním pomníkem se sochou rudoarmějce.

Barbora Čandová

Paměti II. světové války v Polichně

Polichno bylo obsazeno asi 14 dnů před příchodem Rusů Němci a maďarskými vojáky, kteří přijeli s děly

a flaky. Obec Polichno měla zadržet postup ruské fronty, a tak byly proti tankům budovány okopy a kulometná hnízda, dřevěný most u kaple byl zničen a nový byl podminovaný. Maďarští vojáci okolo vesnice vykopali palposty,

a to na Zábojníkové pasece – Záhorovských stržích – dvorem (Májů) a ještě dva flaky (protiletadlové kanony), další dva byly u biskupské křižovatky. Dva těžké kanony byly umístěny na zahradě v dolním konci na pozemku

Studených, č. 16, které ostřelovaly ruské kolony mezi Bánovem a Uherským Brodem. Proti asi 29. 4. 1945 přiletěla letadla od Rudic. Letadlo, které nad Vápenkami přelétalo, dostalo zásah a shodilo bomby (asi dvě), které nevybuchly. Jeden člen posádky vyskočil a dopadl na Záhorovských stržích, kde udělali kruh a čekali, až dopadne na zem. Ten poskládal padák a šel za vojáky. Letadlo letělo na Biskupice, kde spadlo a vybuchlo. Pilot byl asi zraněný nebo mrtvý, byl to Rumun, letadlo Stuka. Večer byla oslava, vojáci natáhli přes silnici lano a od Kubíků přes Bělákovo podvrátili chodili provazolezci a hráli na hudební nástroje. Ráno po nich nebylo ani památky, ale při tomto náletu letadel na Polichno bylo shozeno několik bomb, které spadly na nádraží, a jedna zasáhla rodinný dům Šústků, který stál pod Muchovým domem. Druhá spadla do Krajčova dvora a další dvě spadly na dvůr u Krajčovy stodoly, kde byly dva flaky, které na

ně střílely. Druhý den jsme čekali nový nálet. Ten se uskutečnil, ale už po nich nikdo nevystřelil, tak odletěli nad Maršov a Dobrkovice, kde shodili také nějaké bomby. 30. dubna začal v dědině velký pohyb vojáků a povozů, které se řadili na silnici. Asi mezi čtvrtou a pátou hodinou začal útok od Maršova, kde stříleli na kolonu povozů, které většinou řídili ruští vlasovci. Naše rodiny měly kryty ve vinohradech, tak jsme se tam utíkali schovat. Asi ve čtyři hodiny ráno byl vyhozen polichenský most a za nedlouho byl vyhozen i biskupský most. Ruští vojáci obsadili Polichno v pět hodin ráno. Moje babička byla doma, šla nám říct, že už jsou tu Rusi, ale to ji stálo život. Šla přes Živnérovo humno, zahlédl ji ruský voják, začal po ní střílet, a tak ji zabil. Měla sedm zásahů, to mně říkal Franta Limanovský, který pomáhal přetlačit kanon přes železniční přejezd. Babičku otec přivezl na trakaři a uložil ji v ložnici, kuchyni obsadili

Rusové, kde si vařili oběd. Během dopoledne 1. května se zprůjezdňoval vyhozený most a při této práci začal střílet z kulometu Němec ze Sychrova, kde bylo vykopáno kulometné hnízdo, ale naštěstí nikoho nezasáhl. Ruský voják pozoroval, odkud střílí, a hned se za ním rozběhl. Netrvalo dlouho, než ho voják přivedl na ruský štáb. Mezi Polichnem a Újezdcem se v rybníčku utábořila ruská posádka, která sem tam udělala cvičný útok na obsazení vesnice. Pohřeb babičky byl v Újezdci společně s padlými Újezďany a Těšovjany před kostelem, který byl vypálen. Padlí vojáci byli zakopáni v kulometných okopech, snad jich mělo být asi 17, dva ruští vojáci byli pohřbeni u kapličky. Po nějakém čase byli vykopáni a převezeni do společného hrobu v Uherském Brodě. Nějací Němci byli pohřbeni u kapličky, ty pochovávali Němci.

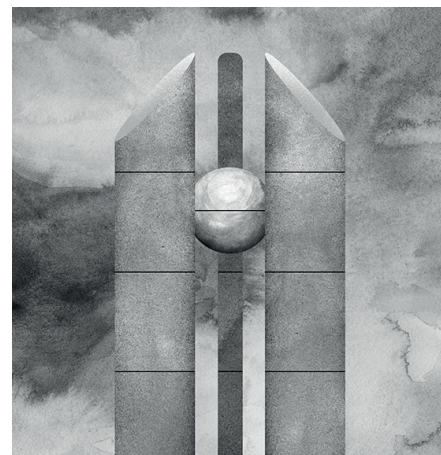
Vladimír Konečný

Nadační fond Pramen Luhačovice publikoval výstupy z literárních rezidencí 2020

Nadační fond Pramen Luhačovice publikoval v dubnu 2021 kromě své historicky první výroční zprávy také čtyři výstupy z literárních rezidencí. Autory publikací jsou Iveta Merglová, Klára Vlasáková, Tereza Semotamová a Petr Borkovec, kteří na podzim minulého roku absolvovali tvůrčí pobyt

na luhačovickém zámku. Čtyři drobné brožury s autorskými díly, jež umělecky reflektují dojmy z Luhačovic, jsou zájemcům k dispozici v městské knihovně, Muzeu luhačovického Zálesí a městském turistickém a informačním centru Luhainfo. V plném znění jsou také k nahlédnutí na webových stránkách fondu. Najdete tam také aktuální otevřenou výzvu na Literární pobyty v Luhačovicích pro rok 2021. Ukázka z cyklu ilustrací Ivety Merglové:

Magdalena Petráková

Osvobození Luhačovic

Luhačovice si 2. května připomínají výročí osvobození města. Obrovskou radost našich předků z nově nabyté svobody zachycenou na dobových fotografiích dokážeme dnes víc než kdykoliv jindy pochopit. Měli bychom si neustále připomínat, že svobodu a demokracii si musíme chránit i v době míru, tak aby ti všichni, kteří nám za ně v minulosti bojovali a mnohdy zaplatili cenu nejvyšší, neumírali nadarmo. Snad bychom mohli stejně jako představitelé města počátkem května

obejít všechna místa, která nám oběti druhé světové války připomínají. Pamětní deska je na budově sokolovny, na rodném domě Františka Šťastného. Zastavme se u pamětních desek v knihovně, které připomínají oběti z řad luhačovických Židů a hrdinské činy válečného letce Josefa Šnajdra. U pomníku u zámku vzpomeňme na nacisty vyvražděnou rodinu Kuželovu a na hřbitově zapalme svíčku u hrobu rumunských vojáků, kteří padli při osvobozování našeho města.

Velké ženy v malých lázních

Od dubna 2021 je na ulici Dr. Veselého návštěvníkům města zpřístupněna exteriérová výstava, kterou připravilo Muzeum luhačovického Zálesí. V tomto roce si připomínáme 140. výročí narození Marie Calmy Veselé, jejíž jméno nese i Luhačovický okrašlovací spolek. Výstava má toto významné výročí připomenout a kromě osobnosti Marie Calmy představuje některé další emancipované ženy, političky, publicistky, bojovnice za ženská práva a umělkyně, které na konci 19. a počátkem 20. století pobývaly v luhačovických lázních a zapsaly se do jejich historie. Realizaci výstavy podpořil Luhačovický okrašlovací spolek Calma, Nadační fond Pramen a město Luhačovice.

Marie Calma Veselá (8. 9. 1881 – 7. 4. 1966) byla pěvkyně, básnířka a spisovatelka. Studovala operní zpěv a externě historii a filosofii. Od sedmnácti let koncertovala v Praze, ve Vídni, Varšavě i v Mnichově. V Luhačovicích se v létě 1908 seznámila s ředitelem lázní MUDr. Františkem Veselým a v témže roce se za něj provdala. Stala se redaktorkou Lázeňských listů a v roce 1909 zorganizovala hudební festival k otevření Domu Bedřicha Smetany. Byla autorkou desítek časopiseckých fejetonů a vydala přes třicet knih, románů, povídek i básnických sbírek, překládala krásnou literaturu z polštiny a němčiny. Psala také pohádky a povídky pro děti, které byly velmi oblíbené, zejména příběhy o kocourkovi Zrzánkovi. Její lyrické verše s oblibou zhudebňovali soudobí čeští skladatelé. Byla průkopnicí

výchovných koncertů pro děti, které seznamovala s lidovou písňovou tvorbou i s díly klasické hudby. Formou koncertních cyklů pomáhala propagovat rozsáhlé dílo Ludvíka Kuby Slovanstvo ve svých zpěvech, úzce spolupracovala i s hudebním skladatelem Jaroslavem Křičkou. Spolu s manželem napomohla k uvedení Janáčkovy opery Její pastorkyně v Národním divadle v Praze v květnu 1916. Po manželově smrti organizovala sbírku na jeho pomník od Franty Úprky na Lázeňském náměstí. Na její počest pořádá Luhačovický okrašlovací spolek každoročně o první zářijové neděli Kloboukový den. Ženy, které výstava představuje, zastupují další stovky nejmenovaných osobností, jež svým dlouholetým úsilím, osobním příkladem a veřejným působením přispěly ke změně

ústavy v době první republiky, kdy u nás ženy získaly volební právo a byly zrovnoprávněny s muži. Důležitou skupinu v Luhačovicích tvořily i slovenské návštěvnice lázní. Do galerie veřejně činných žen v Luhačovicích na přelomu století byly zařazeny Gisela Blahová, Simonetta Buonaccini, Leopolda Dostalová, Zdenka Heydušková, Anna Jurkovičová, Alice Masaryková, Františka Plamínková, Ludmila Podjavorinská, Olga Scheinpfulgová, Zdenka Vorlová-Vlčková, Eva Vrchlická a Jindřiška Wurmová. Jejich medailony spolu s medailony a fotografiemi dalších podnětných ženských osobností bude Muzeum luhačovického Zálesí zveřejňovat na svém facebooku během celého roku.

Blanka Petráková

Anketa

Znáte zříceninu hradu Starý Světlov nedaleko Luhačovic? Jaký k ní máte vztah?

Starý Světlov samozřejmě znám, teď jsem tam už delší dobu nebyla, spíš v dětství. Vím, že se tam už něco před pár lety opravovalo i že se tam mají

další opravy rozběhnout a je na ně sbírka. Asi na ni přispějí, protože je to památka v okolí. Já mám historii ráda a takové věci podporuji.

Andrea Kuželová, Luhačovice

Chodím tam každý týden, protože bydlím na Podhradí, takže se tam jdu pravidelně projít se psem. Že je sbírka na další opravy Světlova jsem zaznamenal. Vím, že zatím přispělo pár lidí, tak chci poslat peníze dnes nebo zítra, a to neříkám jako frázi, že se mě ptáte do novin. Ta památka mě zajímá.

Miroslav Kraus, Podhradí

Já znám Nový Světlov, přivdala jsem se totiž nedávno do Bojkovic, ale tady v okolí všechno ještě neznám. Ráda si ale něco o Starém Světlově vyhledám třeba na internetu a zajdu se tam podívat. Určitě budu ráda, jestli tu v okolí najdu další zajímavé místo na procházky.

Dagmar Románková, Bojkovice

O tom ještě nevím, jsem tu v lázních začátečník. Ale určitě tam rád zajdu, turistický cíl to bude pěkný. Zajímám se o takové památky. V Luhačovicích je pěkně a rád poznám i okolí.

Josef Želinský, Frýdek-Místek, lázeňský host

Starý Světlav mám ráda. Jde o velice oblíbenou turistickou atrakci, hodně turistů ho už zná, rádi se tam vrací.

Dalším lidem v infocentru návštěvu doporučujeme, je to pěkná procházka a z Podhradí se to dá do Luhačovic zkrátit i autobusem.

Takže je vhodná i pro méně zdatné nebo rodiny s dětmi. Klidně i malými, ty kolem 4 let už to samy ujdou. Ale nedoporučila bych kvůli terénu návštěvu Světlava lidem s kočárkem.

Terezie Bartoníčková, Luhačovice, pracovnice městského infocentra

Vím, kde to je, chodím tam na výlet s rodinou, se známými. Je to určitě jedna ze zajímavostí, kam se tu dá vyrazit. O sbírce jsem zatím nevěděl.

Jestli přispěju, se rozhodnu podle toho, až si zjistím, co přesně se tam má dělat.

Petr Mlček, Polichno

Respondenti se ptal 19. 4. Nikola Synek

Komorní výstava plakátových prezentací ptačích krmítek a budek na lázeňské kolonádě

V roce 2013 poprvé uskutečnil Luhačovický okrašlovací spolek Calma projekt Trasy uměleckých ptačích krmítek a budek. Externí galerie byla otevřena při Slavnosti ptačích budek o prvním květnovém víkendu 2013. Luhačovice dnes zdobí desítky uměleckých objektů určených zpěvnému ptactvu. Vznikla mapka trasy a informační panely ve městě i v lázních. V aktivitách zaměřených na oslavu ptactva pokračoval spolek i v následujících letech. Spolu s uměleckými artefakty jsou osazovány i další krmítka a budky, dodané v průběhu let od řady dalších autorů a příznivců,

kterým spolek tímto děkuje za spolupráci. I přes nepřízeň covidových časů se podařilo doplnit trasu několika dalšími artefakty i v loňském a letošním roce. Plakátové vizualizace některých nových designových budek a krmítek lze během měsíce května zhlédnout na komorní výstavě na lázeňské kolonádě. V letech 2020 a 2021 byly Trase ptačích krmítek a budek v Luhačovicích umístěny práce studentů a žáků Střední uměleckoprůmyslové školy v Uherském Hradišti, Základní školy Velehrad a Základní umělecké školy v Uherském Hradišti. Plakátové prezentace vytvořili studenti SUPŠ Uherské Hradiště. Výstavu zrealizoval Luhačovický okrašlovací spolek Calma s podporou Nadačního fondu Pramen Luhačovice.

František Petrák

HLEDÁME OPERÁTORA CNC OBRÁBĚČÍHO STROJE

Zálesí a.s. závod Kovo Pozlovice
Kontakt: 577 155 224 | 601 122 323
person@zalesi.cz
www.zalesi.cz

Obsluha frézovacího centra
nebo CNC soustruhu
Kontrola CNC dílů (3D, profiloměr)

Náborový příspěvek 10 000 Kč
Široká škála benefitů

Internet do konce roku ZDARMA

Bezdrátový internet
pro rodinné domy

Optický internet
pro bytové domy

Nabídka
pouze pro
Luhačovice

Neváhejte a volejte
575 575 777
www.avonet.cz

Jste z Luhačovic? My také!
Přijměte naši jedinečnou sousedskou nabídku
a ulevte rodinnému rozpočtu o několik tisíc korun!

Veškeré zednické práce
Rekonstrukce domů
Zateplování fasád
Obklady a pokládka zámkové dlažby

František Hrnčířik Tel. 731 457 602
Luhačovice, Masarykova 263 e-mail: poluss@centrum.cz

Koupím byt v Luhačovicích
1+kk, 1+1, možno i s nájemníkem.
Kontakt 775 999 550

www.luhacovice.eu

Tiráž: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel a kontakty na redakci: Městský dům kultury Elektra
Luhačovice, příspěvková organizace, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice, IČ: 00373281, DIČ: CZ 00373281, tel.: 577 133 980, e-mail:
luhainfo@mdkelektra.luhacovice.cz. Měsíčník. Odpovědná redaktorka a autorka nepodepsaných článků: Hana Slováková. Fotografie:
Jan Dostál. Grafické zpracování a tisk: Joker, spol. s r. o. Vydávání povoleno. Číslo registrace: MK ČR 11027. Toto číslo vychází 1. 5. 2021